

Dél-borsodi állami földek hasznosításáról

2012. 04.10.

DR. MENGYI ROLAND, (*Fidesz*): - Államtitkár Úr! Az utóbbi hetekben számos alkalommal foglalkozott már az Országgyűlés a termőföld védelmével, a kormány földbirtok-politikájával. Az ellenzék folyamatosan azt hangoztatja, és azt a látszatot próbálja kelteni, hogy a kormány az állami földeket elherdálja, felelőtlenül elosztogatja. Ezeket a kritikákat hallgatók megfélelkeznek arról, hogy az állam milyen erőfeszítéseket tesz az évtizedekkel korábban a jogi szabályozást semmibe véve kötött bérleti szerződések felszámolása érdekében.

- Borsod megyei képviselőként szeretném önök elé tárnai, figyelmébe ajánlani azt az ügyet, amely iskolapéldája a joggal való visszaélésnek, valamint a föld és a természet kizsákmányolásának. Az ügy egészen 1995-ig nyúlik vissza, amikor is egy olasz érdekeltségű cég úgy döntött, hogy Dél-Borsodban fog gazdálkodni. A Bükk Nemzeti Park Igazgatósággal sikerült is haszonbérleti szerződést kötnie 4-5 ezer hektár termőföld használatára, amely földterületeket korábban a Dél-Borsodi Állami Gazdaság hasznosított. Valami különös véletlen folytán az olasz cég tulajdonosának magyar felesége és annak testvére a nemzeti park igazgatóságával hasonló megállapodásokat kötött, olyan területekre is, amelyekre az előbb említett haszonbérleti szerződés is vonatkozott. Vélhetően erre azért volt szükség, mert a termőföldről szóló törvény legfeljebb 2500 hektárban maximalizálta a haszonbérrelhető földrészek nagyságát, így a szabályoknak való látszólagos megfelelés érdekében szükség volt ezen személyek ügyletbe való bevonására. Megjegyzem: a haszonbérleti szerződés a társaság számára rendkívül kedvező volt, hiszen a bérelt termőföldekért hektáronként 0-100 forint/év bérleti díjat kellett fizetnie, valamint a szerződés jogellenesen 20 évre szólt, miközben az akkori jogszabályok szerint legfeljebb 10 évre lett volna megkötendő.

Az ügyhöz az is hozzátartozik, hogy ezek a földek természetvédelmi területen fekszenek, és erre tekintettel a haszonbérelő vállalta a természetvédelemmel összefüggő feltételek teljesítését. A társaság éveken keresztül részesült a természetvédelmi szempontból érzékeny területek megóvása érdekében az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap agrár-környezetgazdálkodási célprogramjából. Ez a támogatási összeg elérte a 100 millió forintos nagyságrendet.

- Államtitkár Úr! Közel 10 év telt el, mire a hatóságok megállapították, hogy a cég semmit sem teljesített a vállalt kötelezettségeiből. Végre az állam is felismerte azt, hogy ez a helyzet számára kedvezőtlen, és bíróság elé vitte az ügyet. Azután eljött 2011. június 2-a, és a bíróság végre meghozta az ítéletét, amelyre már a környékbeli gazdák is nagyon vártak. A bíróság kimondta, hogy a haszonbérleti szerződés érvénytelen. Ez az ítélet lehetőséget biztosít több ezer hektár állami föld pályázat útján történő hasznosítására. Kérdezem:

- Mi lett a dél-borsodi állami területek sorsa?
- Milyen feltételek mellett döntöttek a termőföldek hasznosításáról?
- Valóban sikerült-e megvalósítani a kormányprogram által kitűzött célt, hogy a helyben lakó gazdák jussanak termőföldhöz?

BUDAI GYULA, (*vidékfejlesztési minisztériumi államtitkár*): - Képviselő Úr! Valóban, ahogyan ön említette, a Legfelsőbb Bíróság 2011. júniusi döntése alapján közel 3 ezer hektár terület került vissza a Bükki Nemzeti Park Igazgatóság kezelésébe, a magyar állam tulajdonába, amely területre az NFA földhaszonbérleti szerződés keretében pályázatot írt ki, együttműködve a Bükki Nemzeti Park Igazgatósággal. Ez a terület valóban, ahogyan ön mondta, a rendszerváltást követően egy olasz tulajdonú céghez került, amely 0-100 forint/hektáros áron közel húszéves bérleti szerződést kötött, és bérelte ezt a területet.

A Legfelsőbb Bíróság döntése alapján a pályázatra kiírt területekre, 44 meghirdetett birtoktestre 41 pályázótól 149 pályázat érkezett, amely vonatkozásában a nemzeti park igazgatósága 25 pályázót nyilvánított nyertesnek. Én úgy gondolom, hogy a 2012. április 3-i időpont döntő, a rendszerváltozás óta ugyanis nem történt olyan, hogy egy külföldi tulajdonban lévő gazdasági társaságtól visszaperelt terület a helyben lakó, a helyben élő gazdák birtokába kerül, és ők hasznosíthatják. Azok a gazdák, azok a társulások szerezték meg ennek a földterületnek a haszonbérleti jogát, akik megfelelnek a birtokpolitikai elveknek, helyben lakók, 1200 hektárnál nagyobb terület nincs a tulajdonukban, a bérleményükben, és állattartást vállalnak. Így kötött a nemzeti park igazgatósága 25 nyertes pályázóval szerződést.

- Képviselő Úr! Ugyanakkor szeretném önt tájékoztatni, hogy további 900 hektár terület vonatkozásában szintén peres eljárást folytat a nemzeti park. Az összes olyan nemzeti parkkal megkötött haszonbérleti szerződést, amely az elmúlt időszakban nem került felülvizsgálatra, felül fogjuk vizsgálni, és azoknak a helyben lakó gazdáknak fogjuk pályázat útján odajuttatni, akik a földbirtokpolitikai irányelveknek megfelelnek. Úgy gondolom, hogy ez a pályázati rendszer, ez a pályáztatás, amely Dél-Borsodban létrejött és megszületett, ékes példája annak, hogy a magyar kormány olyan birtokpolitikát folytat, amelynek alapján a helyben lakó gazdálkodók, illetve kisebb családi gazdaságok, társas vállalkozások juthatnak állami földhöz.

DR. MENGYI ROLAND: - Államtitkár Úr! Örömmel értesültem arról, hogy a dél-borsodi földek tekintetében sikeres pályáztatáson vagyunk túl, amely mérföldkő a vidék életében, hogy sikeres és gyökeres fordulat következzen be. A földszerzési moratórium lejártának időpontja vészesen közeleg. Biztatom, hogy az ön által említett operatív bizottság tegyen javaslatokat a termőföld védelme érdekében a kormánynak, hogy a hatékony és eredményes fellépés mihamarabb megtörténhessen. Biztatom továbbá, hogy ne engedjen a célból, hogy a föld védelme érdekében születendő jogszabályok, a földtörvény véglegesen és megnyugtatóan rendezzék a magyar föld kérdését. Köszönöm a választ, elfogadom.